

PISETA IN UREJUJETA:
Lojze Košorok
in Pavla Gruden

KAR PO DOMAČE...

Še se ne mirne duše spriajzniti z dejstvom, da sem najmanj 25 let mojega življenja v Avstraliji, kjer sem že enaintrideset let, čakala na iniciativno državo, ki naj bi dala vse možnosti za javno izkazanje in priznanje narodnih identitet emigrantom.

Etnična perioda.

Končno se je multikulturalna vzgoja, na katero je avstralski šolski sistem popoloma nepripravljen, podala na cesto.

Na dan etničnih otrok v okviru leta otrok so se učenci etničkih šol razporedili v etnične grupe pod vodstvom etničnih učiteljev, ki so šlani etničnih skupnosti iz katerih so zrastle tudi cele vrste etničnih delavcev-dobrovoljev. Vse to se je, kakor po olju, zvrstilo v etnično parado.

Vsa tako smo mislili mi-Slovenci, ker smo se s sveto pobožnostjo, ki je značilna za našo etnično skupino, pripravili na ta dan etničnega vstajanja. Od avb do šolnov, od s perjem bogato okrašenih klobukov do škorjnjev, od cekarjev do rdečih marel, od rdečih nagejlev na prsih, klobukih in v cekarjih okrašenih z zelenjem, vsi v zavesti, da lepih noš in boljših otrok od naših ni, smo se podali na parado etničnih otrok.

Jetičen sprevod

Druge etnične grupe? Ze takoj v začetku se je pokazala kot pribito, da so naši otroci vzbujali pozornost vsega občinstva.

Z Martin plaze, kjer so politične in etnične osebnosti v sreucev miljonskoga Sydneysa koncem drugega tisočletja po našemu štejtu - govorili na megafon, kar bi se menda ne zgodilo če bi prireditev ne bila etnična, smo se po govorih, ki jih nihče ni slišal, vrstili v parodo. V povorki, ki se je vila po George streetu kakor razvrečena cunja, so naši otroci sijali, kakor da je samo njih osvetljevalo sonce.

Namenoma sem se postavila na vogal s katerega sem si dobro ogledala to

etnično čudo. Špalir? Na pločnikih, razen etničnih staršev, le mimo hiteče občinstvo, ki z redkimi izjemami niti ni vedalo za kaj se gre. O temu dnevu sta skrbno obveščala le etnični tisk in etnični radio.

Qantas ve kaj dela

Na plazi poleg Town Halla so pod pokroviteljstvom Qantasa, ki je poskrbel za žejo etničnih otrok, saj se etnične skupnosti v tisočih poslužujejo Qantasa za potovanja med Avstralijo in ostalimi kontinenti, so otroci izvajali svoje etnično kulturne točke. Občinstvo je bilo v največjem številu etnično. Mikrofoni so funkcionirali brezhibno. Nidoma, da se Qantas zaveda svojih potrošnikov.

Prvo točko je izvajala takozvana multietnična Qantasova folklorna skupina. V prostoru pod stranskim stopniščem, so se etnični otroci, med njim verjetno tudi avstralski, sladkali z melonami in čakali, da pridejo na vrsto.

Nastop naših otrok

Sonce je že od ranega jutra neusmiljeno pripekalo. Ko so se po najmanj dveh urah mučenega čakanja povzpeli na oder naši otroci in otročki, jih je pozdravilo prisrčno ploskanje. Zdolgočaseni obrazi gledalcev so oživelici, da mi je poskakovalo srce. Ravnodost razvajene avdijence se je spremenila v veselje ljudi, ki še vedno cenijo nedolžnost otroštva. Naše narodne noše in zdravi, veseli obrazi naših potrežljivih, discipliniranih, nepokvarjenih in nerazvajenih otrok, so jim segli do srca. Vse to sem, pomešana med običnino videla in slišala na lastne oči in ušesa.

Celoten njihov nastop je občinstvo, sito žalopojk, spremjalno s ploskom v ritmu poskočnic. Po končani točki so se navdušenju v aplavz pridružili vzklikli odobravanja.

Naši otroci - naš ponos

V hladni tujini tega odd-

aljenega kontinenta, ki v sled anglosaksonškega konzervativnega gospodarsko-kulturno-političnega sistema še ni zadihalo v skupnosti s svojimi prvotimi prebivalci niti z etničnimi doseljenicemi, so naši otroci živa priča, da smo Slovenci še vedno dobri starši in vzojitelji, za kar moramo biti hvaležni našim prednikom.

Bodimo hvaležni tudi tudi ge. Mariji Košorok, njenih plesnih učiteljic, njeni vztrajni pomočnici gdični Nevi Muha, Martinu Konda in njegovi harmoniki, slovenskemu društvu Sydney (drugih naših ni bilo), ki je v vsakem pogledu priskočilo na pomoč, organiziralo transport in od vsega začetka pokazalo zaupanje v uspeh svoje otroške folklorne skupine. Odlično.

Posebno pa moramo biti hvaležni staršem, ki so se nesebično zavzeli za celoten uspeh. Seveda pa tudi ekipo etnične televizije, ki se je s paznjem profesionalcev skoncentrilala na filmanje nasih otrok

KKK

Vprašam se le ali klovni predstavljajo anglosaksono etnično skupino, ki se je kakor pijani metulji spreletavala po ulici med parado in zaletavala v etnične otroke, (da ne govorim o njihovem jeziku za odrom), ali narodnosti, razen Anglosaksonov, predstavljajo etnične klovne v narodnih nošah?

Če med svete krave, slete opice in svete podobe, ki so značilne za nekatere etnične skupine, spadajo tudi konji, katere Avstralci časte kot smo mi nekdaj svetnike, čemu se ne bi Australci pa četudi oblečeni v klovne, ne pridružili paradi na konjih, ki so izredno važen del v življenju anglosaksonske etnične skupine v Avstraliji?

Velikega spoštovanja pa so vredni avstralski domorodci, ki so ta etničen dan popolnoma prezrli in prepustili svojim gostom, da se "gredo Avstralce in etnične ljudi" na njihovi zemlji.

Pavla Grudetnik

Novice in zanimivosti

PAPEŽ SPREJEL SLOVENSKIE ROMARJE

RIM - Papež Janez Pavel II. je 17. oktobra sprejel slovenske romarje iz Slovenije, Koroške, Trsta in grice, ki so v spremstvu štirih škofov na romanju v Rimu v okviru praznovanja 25 letnici izhajanja tednika "Družina".

"Cerkvi in slovenskemu narodu želim vedno večjo človeško in krščansko blaginjo," je rekel papež ob koncu pogovora, ki ga je prebral v gladki slovenščini "tudi v blagor celotne druge, v kateri živite".

V imenu romarjev in slovenskih vernikov je papež pozdravil ljubljanski metropolit nadškof dr. Jožef Pogačnik. Ljubljanski nadškof se je cerkvenemu poglavaru zahvalil za dokončno ureditev slovenskih cerkvenih meja. Sveti sedež je leta 1978 spremenil administraturo Slovenskega Primorja v škofijo in s tem so bile zaokrožene meje slovenske metropolijske, skladno z mejami Slovenije.

Slovenski romarji so ob srečanju s papežem podarili cerkvenemu poglavaru barvno fotokopijo brižinskih spomenikov, ki so najstarejši slovenski in slovanski liturgični zapis. Žvečer so se romarji udeležili zahvaljene maše v cerkvi svetega Pavla zunaj zidov, ki jo je imel kardinal Kamerling Bertoli, v cerkveni hierarhiji druga osebnost za papežem. Romarji so si v Rimu ogledali tudi zgodovinske in cerkvene spomenike in obiskali slovenski papeški zavod "Slovenik".

JOHN BLATNIK JE BIL V SLOVENIJI

Te dni se je vrnil v ZDA eden izmed najbolj znanih ameriških Slovencev in nekdanji član ameriškega Kongresa John Blatnik, ki je bil dva tedna tudi na zdravljenju v zdravilišču Radenci. Med zadnjo vojno je bil John Blatnik vođa zavezničke vojaške misije pri glavnem štabu NOV.

V razgovoru je John Blatnik med drugim poudaril, da je ponosen, da je kot Slovenc zavzemal tako visok položaj v ameriški administraciji, hkrati pa je lahko deloval tudi kot eden izmed mostov med njegovo novo in staro domovino, s katero ga vežejo ne le sorodstvene vezi, temveč tudi številna tesna prijateljstva, ki jih je navezel med narodnoosvobodilnim bojem.

Johna Blatnika je med drugimi sprejel tudi predsednik slovenske vlade dr. Anton Vratuša, in ga zadržal na kosilu, ki so se ga udeležili tudi nekateri drugi vidni družbeni delavci in Blatnikovi dolgoletni prijatelji, med njimi akademik Božidar Jakac, predsednik Slovenske izseljenske matice Stane Kolman in drugi.

ZA OŽIVITEV SPOMINA NA LOUISA ADAMIČA

Slovenska izseljenska matica je na svoji zadnji seji izvršnega odbora sprožila pobudo, da bi leta 1981, ob tridesetletnici smrti Louisa Adamiča, ameriškega pisatelja

slovenskega rodu, organizirali vrsto spominskih obeležij in znanstvenih srečanj, ki naj bi še bolj osvetili njegovo življenjsko in umetniško pot. Še posebej naj bi ob tej priložnosti osvetili tudi Adamičeve politično delo ter njegov odnos do narodnoosvobodilnega boja jugoslovenskih narodov. Vse prireditve naj bi bile jugoslovenskega pomena, kakor si je tudi Louis Adamič prizadeval za vso Jugoslavijo, k organizaciji srečanj in prireditev pa naj bi pritegnili tudi izseljenske organizacije oziroma znanstvene institucije iz ZDA.

NOVA GORICA - Urednik zamejskega časopisa Novi Matajur in bratranec Ivana Trinka-Zamejskega sta 14. oktobra na Erjavčevi cesti v Novi Gorici odkrila doprsni kip Ivana Trinka Zamejskega, tega buditelja beneških Slovencev, ki je umrl pred 25 leti. Kip so postavili na pobudo članov kluba strogorskih slovencev. V gradu na Kromberku pa so ob tej priložnosti odprli razstavo o življenju in delu pisatelja, pesnika, filozofa, in duhovnika, predvsem pa narodnega buditelja. V prisrčnem kulturnem programu so sodelovali pesci in recitatorji iz Beneške Slovenije.

Humoreska

KAKO SE GA NAPIJE

Prijatelj mi je nekoč povedal naslednjo zgodbo: "Neki župnik se ga je ob priložnosti napil. Naslednjega dne je neki vaščan dejal njegovi kuharici:

- Včeraj je bil pa župnik pijan.

- Tako se pa ne govori. Oni, gospod, so bili ali malo bolani ali pa dobre volje, je odvrnila kuharica.

O tej zgodbi sem precej razmišljal in ugotovil, da še vedno velja, čeprav smo jo nekoliko posodobili.

Bil sem v nekem podjetju nekaj dni po tistem, ko so imeli veliko sindikalno veselico.

"Bilo je sijajno," mi je pravil znanec, "jedli smo in pili. No, nekateri so se ga nažrli kot krave, denimo vsi skladščni delavci pa kurir pa oba vratarja, naši fantje iz nabave so malo preveč pogledali v kozarc, tisti iz komerciale so bili prav živahni, ženske iz pisarne so bile židane volje, direktor pa tako luštan kot že dolgo ne".

Ob neki drugi priložnosti sem opazil, kako so ljudje ocenjevali odhajanje posameznikov iz gostilne.

"Glej, glej," so dejali, "Polde je malo dobre volje. No, saj ni nič hudega, odgovoren poklic ima, šef je v podjetju".

Potem je prišel iz gostilne pleskar Miha.

"Pijandura," so prihnili, "da ga sram ni, še preobč le se ni šel, tako ga je žejalo."

Za njim so jo iz gostilne primahali trije mladci, pa niti preveč glasni niso bili, niti niso pijano opletali.

"Da jih sram ni," so dejali, "tako mladi, pa se po gostilnah nažirajo. Le kakšne starše imajo, da jim denar dajejo!"

Ko se je nekoliko kasneje v svoj mercedes kobalil lokalni privatni obrtnik, so bili ljubezni vejsi:

"Kdor ima, ta si lahko privošči! Kaj pa je njemu petdeset jurjev? In umazan ni, on tudi drugim privošči..."

Tako ugotavljam, da pri nas nekateri lahko pijejo drugi pa nikakor ne, saj pihača iz nekaterih naredi simpatične veseljake, iz drugih pa zaničevanja vredne živali.

Ob tem pa še pravilo: iz velikih živin postanejo veseljaki, ki so res ljubki, iz navadnih ljudi pa krave in druge zaničevanja vredne živali.

RAVNE KOROŠKEM - Na Preškem vrhu so 14. oktobra odkrili spomenik slovenskemu revolucionarju in pisatelju Prežihovemu Vorancu. Spomenik je izdelil akademski kipar Stojan Batič, odkril pa ga je pisateljev sodelavec Ivan Kokal-Imre. Tam so uredili tudi, Vorančev muzej.

Že doslej je imela Prežihova domačija skoraj toliko obiskovalcev kot Prešernova rojstna hiša v Vrbi, poslej pa se bo spremenila v romarski kraj za vse ljudi dobre volje, ki jim je Prežih odkril lepotu slovenske besede in tragiko plebejske kmečke usode.

ČEDAD - Številni beneški Slovenci so v Lazah počastili 20. obletnico smrti Antona Cuffola, zavednega duhovnika iz beneške Slovenije, ki ga je France Bevk upodobil v svojem znanem romanu "Kaplan Martin Čedermac". Na skromni, a pomembni slovenskih slovencev sta spregovorila župnik iz Praprota Čedermac in pokrajinski svetovalec Chiabotini, ki sta Cuffola osebno poznala in sta govorila še zlasti o njegovem delu v času narodnoosvobodilne borbe in fašizma, ko je bil eden odločnih narodnih buditeljev na tem delu slovenske zemlje.

TAXATION!

Ako niste popunili vašu taksu, za ovu godinu, ili ranije godine, bez ikakvih problema, ili kazne od strane države, možete se obratiti nama.

Mi smo jedina vaša agencija, eksperti za sve vrste takse i računovodstva. Radimo sve vrste poreza takse za radnike, zanatlje, poslovne ljudi, kompanije, investitore itd.

Kod nas se plaća za popunjavanje takse kada vaš ček dode nazad od taksešena.

Dodite, telefonirajte ili pišite na našu adresu, radimo svakog dana od 9 do 5 subotom od 9 do 12 čas.

Boško Tešanović
45 Arthur Street,
Cabramatta. 2166
Tel: 726-5705.
Tel: 72-9888.

Novo! Novo!
“Europa” - “Europa”

Stara “Europa” - u novom ruhu. Svakog dana sem ponedeljka izvrsni specijaliteti sa roštilja.

Nova Europa!

Novi vlasnici “Europa” restorana u želji da zadovolje svačiji ukus obezbedili su za Vas:
* Svakog petka i subote nezaboravno veče uz veoma popularnu grupu “PINGVINI”
* Četvrtkom i nedeljom orkestar
“ALASI” zabavlja naše goste narodnom i zabavnom muzikom;
* Svakog Četvrtka i Nedelje alaska riblja čorba u kotliču.

Dodite i provedite jedno priyatno veče uz dobru uslugu i popularne cene. Dobrodošlicu Vam žele, novi vlasnici:

Julian Mendria i
Alexander Kaderian

EUROPA RESTORAN
379 King Street,
Newtown, 2042
Tel. 516 4531, NSW

RAVNOPRavnost narodnosti u Makedoniji

I dokumenti na maternjem jeziku

Ocenjuje se da su obezbedeni svi uslovi za komuniciranje pripadnika narodnosti i etničkih grupa na svom maternjem jeziku sa organima uprave i organizacijama

Komisija za medunarodne odnose republičkog Sobranja Makedonije je na prošlonedeljnoj sednici posebnu pažnju posvetila ostvarivanju prava i interesa radnih ljudi i građana pred organima uprave i drugim organizacijama u Republici i opština, a posebno pitanjima koja se odnose na ravnopravnost narodnosti i etničkih grupa. Komisija je, takođe, raspravljala i o osnovnim smernicama srednjoročnog razvoja SR Makedonije u periodu od 1981. do 1985 godine.

Komisija ocenjuje da su u opština gde žive narodnosti, obezbedeni uslovi da radni ljudi i građani - Albanci i Turci - pred organima uprave i organizacijama koje vrše javna ovlašćenja, ostvaruju komunikaciju na svom maternjem jeziku, odnosno daju i primaju dokumente na svom jeziku. U više opština gde žive narodnosti, pismeni materijali u skupština i samoupravnim interesnim zajednicama, kao i službena glasila i doneti akti, objavljaju se na albanskom i turskom jeziku.

U organizacijama udruženog rada, mesnim zajednicama, samoupravnim organima i zajednicama sa većim brojem zaposlenih pripadnika narodnosti sve više se obezbeđuje komuniciranje radnih ljudi i građana na jezicima narodnosti, izneta je, pored ostalog.

ZAHTEV VINOGRADARA U SRBIJI

Novi vinogradi bez poreza

Izvršnom veću Srbije upućen zahtev da se smanji porez za prirodna pića. - Takođe se smatra da o cenama vina treba da odlučuju republike, a ne SIV

Iako je grožđe ove godine u Srbiji izuzetno dobro rodilo, a vinari se pripremili za rekordan otkup, podrumi su i dalje poluprazni. Plan otkupa grožđa u Srbiji, već sada je jasno, neće biti ispunjen, što pokazuje primer kruševačkog “Rubina” koji je dosad od planiranih 3.000 otkupio svega 1.000 vagona grožđa.

Na skupštini poslovnog udruženja “Srbija-vino”, kojoj su pored proizvođača u društvenom sektoru prisustvovali i individualni vinogradari, izradena je zajednička kalkulacija cene grožđa. Zahtevani iznos od 35 para po stepenu šećera mogao da bude prihvacen, jer je utvrđeno da otkupna cena grožđa ne može biti veća od 29 para po

stepenu šećera. Ovakvim kompromisnim rešenjem, kako je rečeno, rizik gubitka zajedničkih snose i proizvođača vina i vinogradara. Jedini koji dobijaju u ovakovoj situaciji su trgovci kojima imaju garantovanu maržu.

Da bi se poboljšao položaj vinogradara, Poslovna zajednica “Srbija-vino” zahteva od Izvršnog veća Srbije da se reeskontni kredit za zalihe vina i vinskog destilata poveća sa 30 na 50 odsto. Takođe se zahteva da se poveća porez na promet veštačkih žestokih alkoholnih pića, a da se porez na prirodna pića smanji sa 20 na 10 odsto. Vinogradari koji podižu nove vinograde trebalo bi da budu oslobođeni od poreza u nadnih pet godina.

BROS AUTO ELECTRICS SPRINGVALE

Stoji vam na raspoloženju 24 sata za sve vrste auto električnih poslova na putničkim i teretnim vozilima po vrlo umerenim cenama.

Obratite se na adresu:
12 Lightwood Road, Springvale
(Melbourne)

Telefon u radnom vremenu 546 6585
Posle radnog vremena 221 4782

ili 873 3425

Zapis

**Beograd
noću**

Lepota Beograda je lepota jednog živog bića; ova varoš, pored svog izvanrednog položaja, ima još čar buđenja, značaj postojanja. To biva očvidno ako se Beograd gleda leti, na suncu, sa druge obale Save. U toj vreloj svetlosti vidi se jedan grad koji je doplovio iz dubine Balkana, i stao tu, pred Evropom, da se njegov orientalski bazar pomeša sa dodacima internacionalizma i civilizacije XX veka. Sve to zgrade, razbacane kule i blokovi, stene u tim talasima krovova, kao američki oblakoderi u miniaturi. I ta svežina postojanja bliži Beograd američkim varošima, izniknulim preko noć, samo što, umesto da se gradi savim nov, ni na čemu, bez tradicija, kao one, Beograd raste na uspomenama: armirani beton blizu kamenih zidova starog grada koji spominje Edvard Braun, lekar kralja Velike Britanije, u svom putopisu iz 1764. godine: “Prošao sam kroz grad koji je sazidan na vodi, i zatim kroz onaj koji je više, u varoši, i našao sam da su oba vrlo velika i važna zbog mnogobrojnih kula koje su sagradene u njima”. A o ulicama kaže: “Ulice gde je najvažnija trgovina pokrivene su drvetom, kao i u drugim trgovackim mestima. i tako su zaklonjene od sunca i od kiše. Imat će skoro samo dućančića, koji su čak vrlo mali, u kojima se ne vidi ništa sem jedne klupe, na kojoj sedi Gospodar kuće koji prodaje robu onima koji mu je traže, a da niko i ne ulazi u radnju unutra”.

Danas, kada bakarna svetlost potamni, i prelije se noć: ukrste se svetlosti i počinje da se rasklapa jedan ljubavni, nemirni, moderni i isprepletani život, na granici jave i sna, na granici sitničarstva i poje. Nad nebom lomi se Beograd noćni, Beograd noću. Zimi je to velikovaroska draž: larma koju guši sneg, potmuo, čudan, plav, svetao. Ili na primer - ako se udaljimo ma samo malo od samog centra - leti je to opet tišina, duge ulice, samo koraci, jasni u tom miru, i daleki kreket žaba. Ali uvek, pri elektrici, oseća se jedno veliko srce varoši koje kuca već tako, lebdi i krvlju svojom čak, u vazduhu, ne oslanja se ni na šta. Zar taj novi, grozničavi život Beograda koji postaje velikovaroski, kao da ne nastavlja onaj orientalski nemir. Oni se mešaju, komešaju, starosedelac i došljak-pobedilac Rascvetava se bez korena cvet od asfalta, zidova i tela, u XX veku. Tu nema tradicije: rasprskava se kao nečujna bomba, rada se u smehu i u opijajućoj rđavoj muzici, kao da igra, ličnost jedne nove evropske varoši. Koju tajanstvenu boju Amerike, Evrope, Azije, ima ta čvrsta ruža? Odjednom je ljubičasta, električna, puna odjeka, prigušena i prskava, ljubavna: Beograd noću.

To je taj vazduh, ta plama iz Evrope i pred Evropom, to lomljenje koje zvuči oko naših reči. Govorimo, i kao na telefonima, budućnost Beograda odgovara, i zove nas, - preko praga, preko večeri žučnih i tihih, plitkih, gorkih, katkada utopljenih u miris lipa, sa neizgledivim ukusom meda, - zove nas utapanju u noć, koju kupaju, pri dnu, mlazevi automobilskih farova, da drvena kaldrma postaje reljefna, osvetljena sa strane, i kao da se i u našim gradovima tlo osvetljava, halucinantno, pod neočekivanim uglom.

“Pokret”, 1924
Marko Ristić